

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Summæ Theologicæ Scholasticæ Et Moralis

In Quatuor Partes Distributæ

In qua de Incarnatione Verbi & Mysteriis vitæ Christi, nec non de
Sacramentis in genere & singulis in specie succinctè & dilucidè tractatur

Herincx, Wilhelm

Antverpiæ, 1675

§. III. De Miraculis Christi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72963](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72963)

nis, & aliquot mensibus Prædicationis Christi. Verum sensus communis militat in contrarium.

§. III.

De Miraculis Christi.

66. Primum miraculum manifestum fuit conversio aquæ in vinum.

PRIMUM vero miraculum manifestum, quo gloriam & divinitatem suam populo monstravit (occultum erat, egressus ex utero clauso, & abstinencia à cibo per quadraginta dies) fuit conversio aquæ in vinum facta in nuptiis celebratis in Cana Galileæ vicinâ oppido Nazareth; ad quas cum Matre & aliquot discipulis, quos scilicet tunc sibi aggregaverat, fuerat invitatus.

67. Quæstio similiter de sexta in nuptiis contigisse habet doctrinam satis repositam.

Circa quod miraculum observandum est, non ita constare de die seu tempore, quo patratum fuit. Recepta quidem satis doctrina est, similiter factum fuisse sextâ Januarii seu die Baptismi, vertente anno. Et consonant non tantum varii Patres, sed etiam Ecclesia in officio divino canens: Tribus miraculis ornatum diem sanctum colimus hodie vinum ex aqua factum est ad nuptias. Varii tamen Recentiores valde probabiliter contradicunt, eò quod traditio ista non videatur adeo certa, prout quoque satis indicat S. Maximus Serm. de Epiphaniâ & alii Patres; & satisfiat menti Ecclesiæ, quod tali die representetur facti memoria, sicut simili modo loquendi utitur in die depositionis personæ, sæpè diu antea defunctæ. Aliundè autem minus videatur credibile, Christum per annum integrum abstinuisse post susceptum baptismum à solemniori prædicatione & miraculis; qui etiam aliquin post baptismum vixisset quatuor annos & tres circiter menses. Qui vero priori Opinione adhærent, ad hoc respondent, non esse id incredibile, considerando quod inter miraculum istud & baptismum intercurrerit jejunium, reditus in Galileam seu Nazareth, mora altiquanta ibidem, visitatio Joannis, à quo testimonium acceperat & adhuc accepturus erat, successiva aggregatio discipulorum. Quæ omnia alioquin contigisse debuissent inter diem Epiphaniæ & primum (quod putant) Pascha, ante quod constat fuisse miraculum patratum in Cana, juxta contextum Evangelii Ioan. 2. Res est proinde inter incertitas relinquenda.

Incerta tamen est.

Et difficultatem patitur.

Ad quam nihilominus respondens adherentes præfusa sententia.

68.

Miracula porro sigillatim recensere ac explicare non est nostri instituti. Solum aliquid dicendum de gloriosa Salvatoris Transfiguratione, quam Ecclesia solemnizat in officio divino ex promotione seu etiam institutione Calixti III. ut passim Auctores referunt, & declarat Vvaddingus ad Annum 1456. n. 71. idque occasione victoriæ mirabilis habitæ contra Turcas, etiam

non ipso die, interveniente B. Joanne Capistrano & Joanne Huniade.

Itaque Christus cum Discipulis passionem suam prædixisset, crucem à singulis bajulandam monuisset, seque post hæc cum gloria judicaturum prænuntiasset, ascendit in montem excelsum, Thabor scilicet, ut habet Martyrologium Romanum, & Opinio vulgata Hieronymi, Bedæ & aliorum, situm in Galilæa, quò proinde à Cæsareæ Philippi (ubi priores sermones cum Discipulis erant habiti Matth. 16.) sex diebus interjectis accesserat. Ubi ut de discipulorum cordibus scandalum crucis tolleret, illosque ad labores & tolerantiam animaret, finemque crucis ac laborum eis prælibandum propinaret, selectiores tres, Petrum scilicet & Iacobum (utique non Minorem, fratrem Domini, ut putavit Augustinus, sed alterum dictum Majorem, utpote fratrem Joannis, de quo sequitur in textu) & Iohannem fratrem eius inquit Matthæus c. 17. Ante quos transfiguratus est.

Transfiguratio ubi, quo sine, & coram quibus contigerit?

69. In quo consisteret, declaratur.

Transfiguratio verò hæc non fuit figuræ aut lineamentorum, sive corporis, sive faciei, immutatio; sed manente eadem figurâ solum immutatio quædam speciei per accessionem novi splendoris. Unde Matthæus se ipsum explicans subdit: Resplenduit facies ejus, sicut sol, per immutationem scilicet veri splendoris & lucis internæ. Secus quam claritas Moyfi, quæ solum erat in facie, extrinsecusque adveniens ex colloquio Dei. Idipsum etiam declarat Lucas cap. 9. dicens: Facta est species vultus ejus altera. Vestimenta autem ejus facta sunt alba, sicut nix, inquit Matthæus, sive (ut Lucas) factus est vestitus albus resplendens. Qui fulgor seu candor vestium procedebat ex fulgore seu luce corporis Christi. Quare albedo ista vestium non propriè albedo erat, sed luminis transparentis fulgor; qualis ferè est nubium soli directè subjectarum.

§. IV.

De Conversatione Christi & cultu corporis.

CONVERSATIO Christi in mundo fuit communis & socialis, seu inter homines: vita enim solitaria seu eremitica non conveniebat fini redemptionis & instructionis nostræ. Idem patet ex Evangelio. Ex quo tamen similiter liquet ipsum opportunè solitum fuisse se subducere à publico ad vacandum orationi, præclare miscens vitam contemplativam activæ, quo & præberet prædicatoribus exemplum, & hanc vitam tamquam perfectissimam Deoque gratissimam indicaret.

70. Conversatio Christi fuit socialis.

Actiomi mixtam habens contemplationem.

71. Quasi ejus vitam.

In victu porro seu cultu corporis regulariter se accommodabat, salvâ honestate &